

Beroepsvereniging voor Verzekeringsinspecteurs en Experts

Het witboek van het beroep van verzekeringinspecteur/expert

Versie 01/2012

Voorstelling van de BVVIE

De Beroepsvereniging van Verzekeringsinspecteurs en experts (BVVIE) vertegenwoordigt de inspecteurs en experts actief voor de Belgische verzekeringsondernemingen, zowel als personeelslid of als zelfstandige.

De vereniging heeft tot doel de gemeenschappelijke belangen van haar leden te verdedigen tegenover derden en voornamelijk tegenover autoriteiten.

Met haar 300 leden is de BVVIE erkend als gesprekspartner door het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

<http://www.apiea-bvvie.be>

De werking van de vereniging

De werkingsmiddelen worden uitsluitend bekomen door de lidmaatschapsbijdragen van de leden.

De jaarlijkse bijdrage bedraagt 70 euro.

Worden aanvaard als lid:

- de inspecteurs en/of experten in loondienst van verzekeringsondernemingen
- zelfstandige experten welke opdrachten uitvoeren in opdracht van verzekeringsondernemingen.

Contactgegevens

Secretariaat:

Benoit Montens
Squaire de Méeus 29
1050 Bruxelles
Tel : 0032 (0)2 5475611
E-mail : benoit.montens@asuralia.be

Voorzitter	: Alex Roeland
Vice-voorzitter	: Jean-Pierre Lauters
Vice-président	: Jean Gerassimos
Schatbewaarder	: Benoit Montens

Historiek

De vereniging werd opgericht op 29 januari 2001 onder impuls van de BVVO, het huidige Assuralia, vaststellend dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken weigerde om de Beroepsvereniging voor Verzekeringsondernemingen te aanzien als gesprekspartner

Immers, de wet op de uitoefening van het beroep van privé detective (wet van 19 juli 1991) is, in zijn huidige vorm, enkel van toepassing op fysieke personen en onder voorwaarde dat deze een welbepaald soort van activiteiten uitoefent.

Voor 29 januari 2001 bestond reeds een beroepsvereniging voor privédetectives onder de naam POIROT Lierde. De administrateurs van deze vereniging waren voor het merendeel werkzaam in de verzekeringssector waardoor werd besloten deze bestaande beroepsvereniging om te dopen naar Beroepsvereniging van Verzekeringdetectives, afgekort BVVD.

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken erkende de BVVD als een volwaardige gesprekspartner voor wat eventuele wijzigingen aan de wetgeving betrof.

In deze hoedanigheid nam de beroepsvereniging dan ook deel aan de gesprekken met het Ministerie van Binnenlandse Zaken aangaande mogelijke wijzigingen aan te brengen in de wetgeving welke het beroep van privédetective regelt.

Het was immers duidelijk geworden dat de wetgeving tot regeling van het beroep van privédetective een aantal elementen bevatte, welke met goede bedoelingen waren opgenomen in de wet, uiteindelijk leidden tot een situatie waarbij het overgrote deel van de vergunninghouders (de verzekeringsinspecteurs en experts) in de quasi onmogelijkheid werden geplaatst hun beroepsactiviteit naar behoren uit te voeren zonder de wet te overtreden.

Zo werd het bij wet verboden inlichtingen in te winnen over de aansluiting van een persoon bij een ziekenfonds of hem vragen te stellen over zijn gezondheidstoestand.

Op zich een begrijpelijke bezorgdheid van de wetgever, maar met als gevolg dat het de verzekeringsinspecteurs welke werden gelast met het regelen van en schadedossier met lichamelijk letsels verboden was vragen te stellen aan de betrokkene over de gevolgen van zijn kwetsuren of over de terugbetalingen die werden uitbetaald door het ziekenfonds ...

Het was en is uiteraard niet de bedoeling van de verzekeringsinspecteurs zich op een ongeoorloofde manier te gaan inmengen in het privé leven van de betrokkenen en het was precies deze ongeoorloofde inmenging die de wet wenste te verbieden.

Door de wat ongelukkige formulering van de wettekst, en een niet tijdig opmerken van dit probleem door de verzekeringssector, was gebleken dat de dagdagelijkse activiteiten van de verzekeringsinspecteurs onder de toepassing van de wet op de privédetectives vielen.

Dit had tot gevolg dat nagenoeg alle verzekeringsinspecteurs en experts genoodzaakt werden vergund te zijn als privédetective om hun beroep rechtsgeldig te kunnen uitoefenen, en dat hun activiteiten, welke voor het merendeel onder hen bestaan uit schadebegroting na een schadegeval, werden aan banden gelegd en wel op dergelijke wijze dat een normaal functioneren sterk werd bemoeilijkt.

Nochtans was het initieel absoluut niet de bedoeling van de wetgever om de activiteiten van verzekeringsinspecteur binnen het toepassingsgebied van de wet te laten vallen, maar ondanks dat maken zij op dit ogenblik wel ongeveer 70% uit van de vergunninghouders ...

Het was daarentegen de bedoeling om het beroep te reglementeren na een aantal ophefmakende zaken waarbij zelfverklaarde 'privédetectives' (zie oa. de zaak de Bende van Nijvel) zich op totaal ongeoorloofde wijze vermengden met het criminele milieu en 'onderzoeken' uitvoerden waarop geen enkele controle mogelijk was.

De invoering van een strenge wetgeving heeft er wel degelijk toe geleid dat malafiede personen werden verwijderd uit het beroep en dat de toegang tot het beroep strikt werd gereguleerd.

Het zeer beperkte aantal rechtszaken waarbij de daden gesteld door een privédetective bij de uitoefening van zijn beroep sindsdien werden veroordeeld, is kenmerkend voor het behalen van het beoogde doel door het invoeren van de wet.

Projecten

Het doel van de vereniging wordt omschreven in haar statuten:

De vereniging heeft, in de eerste plaats, tot doel de gemeenschappelijke belangen van haar leden te verdedigen tegenover derden en meer bepaald tegenover de overheid.

Zij stelt zich eveneens tot doel:

- studies of activiteiten opzetten i.v.m. de toepassing van het wettelijke kader bij het verzamelen van documenten en inlichtingen;
- wetenschappelijke ondersteuning bieden, meer bepaald door wetenschappelijke studies i.v.m. de uitoefening van het beroep van privédetective op te starten en te coördineren;
- contacten leggen met aanverwante sectoren uit de privé- of de overheidssfeer;
- de verschillende onderzoeksmethodes per tak rangschikken;
- een omkadering en ondersteuning bieden voor de opleidingen en opfrissingscursussen die verband houden met het beroep van privédetective
- een platform vormen waar de leden elkaar kunnen ontmoeten en informatie kunnen uitwisselen.

Binnen de gestelde doelen heeft de vereniging volgende projecten opgestart:

- opstellen van een lastenboek voor een aangepaste verzekering 'beroepsaansprakelijkheid' voor haar leden (2010)
- selectie van gespecialiseerde advocaten voor de verdediging van haar leden (2010)
- studie over de erkenning van het beroep van expert en de gevolgen hiervan tov de wet op de privédetectives (2010)
- onderzoek bij haar leden naar hun reële behoeften en de moeilijkheden welke zij ondervinden bij de uitoefening van hun beroep (2011)
- opstarten van een interactieve website waarbij de leden toegang krijgen tot relevante informatie voor hun beroep. (2011)
- opstellen van een witboek (2011)
- opstellen van een deontologische code (2011)
- opvolging van de huidige wetgeving (2001-2011)

Het aanpassen van de huidige wetgeving ...

Sedert haar oprichting in 2001 heeft de vereniging zich steeds constructief opgesteld tegenover haar voornaamste gesprekspartner, het Ministerie van Binnenlandse Zaken.

Tot medio 2008 werd deelgenomen aan gesprekken.

Steeds opnieuw werd de aandacht gevestigd op het feit dat de bestaande Wet op de Privédetectives, ondanks haar ontegensprekelijk nut voor de burgers, een aantal bepalingen inhoudt welke, op zijn zachtst gezegd, betwistbaar zijn wat hun doel en/of doeltreffendheid aangaat en dat deze bepalingen het algemene belang van de burgers kunnen benadelen ten voordele van malafiede enkelingen.

De formulering van bepaalde artikels van de wet, of de interpretatie eraan gegeven door het Ministerie van Binnenlandse Zaken als controlerende overheid, maakt dat, in het kader van de uitvoering verzekeringsovereenkomsten, een aantal misbruiken de facto ondetecteerbaar worden.

Voor alle duidelijkheid, wanneer we spreken over 'misbruiken' gaat het hier wel degelijk om feiten als oplichting en valsheid in geschrifte, ... hetgeen met een algemene term wordt omschreven als 'verzekeringsfraude'.

De prijszetting van verzekeringscontracten wordt bepaald door de markt. En bij deze prijszetting speelt de schadelast voor de verzekeraars een belangrijke rol.

De bestaande verzekeringsfraude welke niet kan gedetecteerd worden omwille van het feit dat de bestaande wetgeving dit onmogelijk maakt, wordt integraal opgenomen in de schadelast en aldus doorgerekend aan de totaliteit van de verzekerden.

Schattingen spreken over 10% van de jaarlijkse premie aan verzekeringsfraude ...

De premieontvangsten van de verzekeringssector in België, enkel en alleen voor de tak BA Auto, bedroeg voor het jaar 2009 de som van 1.960.400.000 euro.

10% hiervan is dus, en dit is enkel voor BA Auto, 196 miljoen euro ... die ten onrechte wordt uitbetaald en doorgerekend in de verzekeringspremies van de verzekerden die te goeder trouw handelen.

Het lijkt ons dan ook terecht te stellen dat de verzekeraars ook het maatschappelijk belang dienen wanneer zij de schadeclaims aan een onderzoeksmogelijkheid willen onderwerpen.

Uiteraard dient dit te gebeuren in volle respect van de rechten van de personen, en niet in het minst hun recht op de bescherming van hun privacy.

Wanneer echter het recht op de bescherming van de privacy kan worden misbruikt om onderzoek onmogelijk te maken, is er duidelijk iets verkeerd met de bepalingen die de toe te passen regels op deze onderzoeken omschrijven.

Medio 2009 krijgt de BVVIE kennis van het feit dat het Ministerie van Binnenlandse Zaken zou klaar zijn met het opstellen van een voorstel tot wetswijziging ...

Met hooggespannen verwachting wordt uitgekeken naar de tekst van dit voorstel, maar om een onbekende reden weigert het Ministerie van Binnenlandse Zaken de tekst bekend te maken, of ter validatie van het standpunt van de BVVIE voor te leggen.

Het voorontwerp van voorstel tot wetswijziging verdwijnt in de catacomben ... tot in de lente van 2010 ...

Op 31 maart 2010 geeft de privacycommissie een advies over een voorontwerp van wet tot wijziging van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en de bijzondere veiligheid, advies gevraagd door de Minister van Binnenlandse Zaken op 11 februari 2010

De privacycommissie schrijft het volgende in haar advies:

Met dit voorontwerp van wet wordt het beroep van privédetective (dat het voorwerp is van de wet van 19 juli 1990) grondig gewijzigd; en met het Hoofdstuk III ter (“bepalingen van toepassing op de activiteit van privaat onderzoek” en die de artikelen 13.18 tot en met 13.78 bevatten) wordt de volledige reglementering over dit beroep, dat het voorwerp uitmaakt van de wet van 10 april 1990 tot regeling van de private en bijzondere veiligheid, ingevoegd.

De Commissie benadrukt de kwaliteit van dit voorontwerp van wet, omwille van de zorg voor evenwicht en proportionaliteit die eruit blijkt en omwille van het feit dat er bepalingen werden ingevoegd, die tot doel hebben de privacy van de betrokken personen te eerbiedigen en te beschermen bij een privaat onderzoek.

De voorgestelde de wijzigingen in dit voorontwerp van wet, werden vooraf besproken met de verschillende beroepsverenigingen uit de sector, waarvan de overgrote meerderheid van de vergunde privédetectives (en verzekeringsinspecteurs) lid zijn (Memorie van Toelichting, blz. 5).

Hoewel de Privacycommissie in haar advies specifiek naar de BVVD (versta de BVVIE) verwijst als zijnde een geconsulteerde partij, weigert de Privacycommissie in te gaan op de vraag van de BVVIE om inzage te krijgen van de teksten die aan de basis liggen van hun gepubliceerde advies.

De privacycommissie verwijst hiervoor door naar de Minister van Binnenlandse Zaken, vrager van het advies.

De Minister van Binnenlandse Zaken stelt dan weer « dat het niet opportuun wordt geacht » om de tekst van het voorontwerp tot wetswijziging en/of de memorie van toelichting die er betrekking op heeft bekend te maken.

Blijkbaar gaat het Ministerie van Binnenlandse Zaken uit van de stelling dat de Privacycommissie in deze een officieel advies heeft gegeven over een niet-officiële vraag ...

Het is in deze omstandigheden dan ook maar de vraag hoe de BVVIE, en met haar elke burger, zich een idee kan vormen over de draagwijdte van het, publiekelijk, advies van de Privacycommissie wanneer diezelfde burger het recht wordt ontzegd om inzage te krijgen van de tekst waarover het advies gaat.

Anderzijds blijkt in de memorie van toelichting te worden gesteld dat rekening is gehouden met de opmerkingen van de BVVIE, maar het wordt onmogelijk gemaakt om na te gaan of deze memorie van toelichting inderdaad het standpunt van de BVVIE correct heeft verwoord ...

Mocht dit niet het geval zijn, zouden zowel de Privacycommissie als alle parlementsleden en commissies welke zich nog zouden moeten uitspreken over de tekst, hun mening moet baseren op een onvolledige of een incorrecte tekst, wat uiteraard niet de bedoeling kan zijn.

Vandaar dat de BVVIE ook besliste om alle fracties vertegenwoordigd in het Parlement aan te schrijven teneinde hen hierop te wijzen.

De thema's welke de BVVIE onder de aandacht wenst te brengen

Thema 1 : het toepassingsgebied

Volgens de huidige wet:

Artikel 1. § 1

In de zin van deze wet wordt als privédetective beschouwd elke natuurlijke persoon die gewoonlijk, al of niet in ondergeschikt verband, tegen betaling en voor een opdrachtgever activiteiten uitoefent bestaande uit:

1° het opsporen van verdwenen personen of verloren of gestolen goederen;

2° het inwinnen van informatie omtrent burgerlijke stand, gedrag, moraliteit en vermogenstoestand van personen;

3° het verzamelen van bewijsmateriaal voor het vaststellen van feiten die aanleiding geven of kunnen geven tot conflicten tussen personen, of die aangewend kunnen worden voor het beëindigen van die conflicten;

4° het opsporen van bedrijfsspionage;

5° elke andere activiteit bepaald bij een in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

§ 2. De personen die de in § 1 bedoelde activiteiten uitoefenen uitsluitend in het kader van het beroep van journalist, gerechtsdeurwaarder, notaris, advocaat, genealoog, worden niet als privé-detective beschouwd. De Koning stelt de lijst van andere beroepen en activiteiten vast die niet als activiteiten van privé-detective worden beschouwd.

(§ 3. De informatie die ten gevolge van het uitoefenen van deze activiteiten wordt verkregen, moet uitsluitend bestemd zijn voor de opdrachtgever en bedoeld om in zijn voordeel te worden aangewend.) <Erratum, B.St. 11-02-1993, p. 3081>

Op basis van deze omschrijving kan, in principe, nagenoeg iedere bediende onder de toepassing vallen van de wet ...

Nemen we even een bediende tewerkgesteld in de facturatedienst van een KMO.

Een bediende (natuurlijke persoon) die gewoonlijk (het is zijn gebruikelijke taak), al of niet in ondergeschikt verband (werkt voor een werkgever) tegen betaling (krijgt een loon) activiteiten uitoefent die bestaan uit (zie 3°) het verzamelen van bewijsmateriaal (aankoopfacturen, leveringsbonnen, uitgeschreven facturen, creditnota's) voor het vaststellen van feiten die aanleiding kunnen geven tot conflicten tussen (rechts- ?) personen (onbetaalde rekeningen) of die kunnen aangewend worden voor het beëindigen van die conflicten.

De omschrijving zou dus zeker restrictiever dienen te worden ...

Meer nog, er zou duidelijk dienen te worden bepaald dat het inwinnen van informatie in het kader van de regeling van een verzekeringsdossier, bij de personen betrokken bij het schadegeval, buiten de toepassing valt van de wet.

België blijkt trouwens het enige Europese land te zijn waar verzekeringsinspecteurs en experts worden aanzien als 'privé detectives' of 'privaat chercheurs'.

De BVVIE heeft geen enkel bezwaar tegen het feit dat gespecialiseerde onderzoekers wiens specifieke actieterrein het bestrijden is van verzekeringsfraude (te definiëren) onderworpen dienen te zijn aan een wetgeving die hun beroep reglementeert.

Voor een groot gedeelte van de verzekeringsinspecteurs en experts geldt dit echter niet, gezien zij zich nagenoeg volledig beperken tot het begroten van schaden en het bepalen van het oorzakelijk verband tussen de aangegeven feiten en de vastgestelde schade en daarbij enkel in contact treden

met de personen die rechtstreeks bij het schadegeval betrokken zijn als verzekerde, schadelijder, een gekende getuige of een hersteller, of hun vertegenwoordigers.

De informatie die zij inwinnen en samenvatten in een eindrapport, dat uitsluitend wordt overgemaakt aan de verzekeringsmaatschappij waarvoor zij werken, heeft nimmer tot rechtstreeks doel informatie te verzamelen over het privéleven van één van de belanghebbenden in hun onderzoek. Dergelijke informatie is voor de verzekeringsmaatschappij totaal irrelevant en uiteraard zal geen enkele verzekeraar geen onderzoekskosten willen maken voor het bekomen van irrelevante informatie.

Wanneer zij evenwel een mogelijke verzekeringsfraude vermoeden, zouden zij hun dossier kunnen doorgeven aan hun hierin gespecialiseerde collega's, houders van een vergunning.

In dit soort onderzoeken kan informatie over het privéleven van bepaalde personen wel relevant worden. (het aantonen van verbanden tussen belanghebbenden in verzekeringsdossier(s))
Zie thema 2.

Thema 2 : gevoelige persoonsgegevens

Volgens de huidige wet:

art. 7. Het is de privédetective verboden betreffende de personen die het voorwerp zijn van zijn beroepsactiviteiten, informatie in te winnen omtrent de politieke, godsdienstige, filosofische of vakbondsovertuiging en omtrent de uiting van die overtuiging (of omtrent het lidmaatschap van een ziekenfonds). <W 1996-12-30/37, art. 7, 003; Inwerkingtreding: 14-02-1997>

Het is de privédetective verboden informatie in te winnen omtrent de seksuele geaardheid van de personen die het voorwerp zijn van zijn activiteiten, behalve indien het gaat om gedrag dat strijdig is met de wet of een reden tot echtscheiding kan opleveren indien hij optreedt op verzoek van een van de echtgenoten.

Het is de privédetective verboden informatie in te winnen omtrent de gezondheid (of de raciale of etnische herkomst) van de personen die het voorwerp zijn van zijn activiteiten. <W 1996-12-30/37, art. 7, 003; Inwerkingtreding: 14-02-1997>

Het is uiteraard niet de bedoeling van een verzekeringsinspecteur of expert een gericht onderzoek te gaan doen naar deze 'specifieke eigenschappen' van personen.

Voor een verzekeringsmaatschappij zijn deze gegevens, op zich, totaal irrelevant.

Nochtans kan een verzekeringsinspecteur, ongewild, geconfronteerd worden met dit soort van informatie.

In geval van een regeling van lichamelijke schade is het wel noodzakelijk om met de betrokkene over zijn gezondheidstoestand te praten, net zoals het noodzakelijk is hem te bevragen naar een eventuele tussenkomst van zijn mutualiteit in de kosten.

Maar er zijn nog andere gevallen ...

Wat met een priester die het slachtoffer wordt van een diefstal tijdens een religieuze plechtigheid ... de plaats van de feiten op zich geeft al een aanwijzing over de geloofsovertuiging ...

Idem met een inbraak in de lokalen van een politieke partij ...

Wat indien bij een fraude-onderzoek blijkt dat de beide partijen van een verkeersongeval mekaar al geruime tijd blijken te kennen daar waar ze stellen dat ze mekaar nog nooit hadden ontmoet. In de werkelijkheid kennen ze mekaar als regelmatige bezoekers van een parenclub ...

Wat met de persoon die stelt, als gevolg van een schadegeval, geen enkel sociaal leven meer te hebben maar waarvan wordt vastgesteld dat hij in werkelijkheid wekelijks deelneemt aan de vergaderingen van een vrijzinnige loge, of een kerk, moskee, synagoge bezoekt ...

Wat wanneer in het kader van een schaderegeling de vraag moet worden gesteld naar de samenstelling van het gezin en blijkt dat het gezin bestaat uit een koppel van hetzelfde geslacht. Onmogelijk dit niet te noteren gezien de partner gerechtigd is op morele schade ...

Wat met een fraudecarroussel waarbij de betrokkenen allemaal dezelfde nationaliteit blijken te hebben, sterker nog uit dezelfde streek afkomstig zijn.

Het is precies dit gemeenschappelijk element dat ertoe leidt dat het bestaan van de fraudecarroussel kan worden aangetoond.

Het onderzoek richt zich nimmer rechtstreeks naar deze 'gevoelige' gegevens, maar ze zijn wel volledig relevant in het kader van de opdracht die aan verzekeringsinspecteur/expert werd toevertrouwd.

Onduidelijke situaties welke elke verzekeringsinspecteur telkens weer voor problemen stelt op het ogenblik dat hij/zij een rapport dient op te stellen.

Er zijn ook gevoelige gegevens welke wel rechtstreeks het doel van een onderzoek zouden kunnen zijn, te weten sommige gerechtelijke gegevens.

in het kader van een autoverzekering

- veroordeling tot een verbod tot sturen
- veroordeling wegens alcoholintoxicatie

in het kader van zakenverzekeringen

- veroordeling wegens diefstal van auto's, maar ook andere diefstallen
- veroordeling wegens oplichting of poging tot oplichting
- veroordeling wegens brandstichting
- veroordeling wegens schriftvervalsing
- veroordeling wegens bedrieglijk bankroet
- veroordeling voor financiële misdrijven

in het kader van familiale aansprakelijkheid

- vonnissen aangaande scheiding

...

Op zich lijkt het een evidentie dat en verzekeraar in het kader van een schadedossier over deze informatie zou wensen te kunnen beschikken, en dat zij dus hun personeelsleden (inspecteurs of bedienden) zouden willen opdragen deze informatie op te vragen of op te zoeken, maar de huidige wet op de privé detectives verbiedt het opzoeken van dergelijk informatie, zelfs bij de betrokkene rechtstreeks.

De bediende zou nog kunnen stellen dat deze wet op hem niet van toepassing is, en de vraag schriftelijk stellen, de verzekeringsinspecteur daarentegen niet ... daar waar beiden exact dezelfde 'opdracht' krijgen van hun beider werkgever ...

De BVVIE stelt voor de tekst als volgt aan te passen:

“Het is de privédetective verboden betreffende de personen die het voorwerp zijn van zijn beroepsactiviteiten, informatie in te winnen omtrent de politieke, godsdienstige, filosofische of vakbondsovertuiging en omtrent de uiting van die overtuiging of omtrent het lidmaatschap van een ziekenfonds.

Deze laatste informatie mag de privédetective echter wel vragen aan de personen die het voorwerp zijn van zijn beroepsactiviteiten, voor zover ze noodzakelijk is voor het behoud of de toegang van die personen tot een vergoeding of een prestatie.”

“Behalve wanneer deze informatie doorslaggevend is voor het behoud of de toegang van die personen tot een recht, een vergoeding of een prestatie, is het de privédetective verboden informatie in te winnen omtrent de gezondheid van de personen die het voorwerp zijn van zijn activiteiten.”

Thema 3: het verwerken van persoonsgegevens / de archiveringsplicht

De huidige wet op de privédetectives bepaalt:

Art. 9. (§ 1.)

Na de uitvoering van zijn opdracht maakt de privédetective ten behoeve van de opdrachtgever een verslag op dat de volgende gegevens omvat: <W 1996-12-30/37, art. 9, 003; Inwerkingtreding : 14-02-1997>

- 1° een beschrijving van de verrichte activiteiten, met vermelding van de data, plaatsen en uren waarop die activiteiten zijn verricht;

- 2° een nauwkeurige berekening van de bezoldiging en de kosten.

Het verslag wordt slechts in twee exemplaren opgemaakt, waarvan het ene bestemd is voor de opdrachtgever, en het andere gedurende vijf jaar wordt bijgehouden door de privédetective.

Elk exemplaar draagt een afzonderlijk merkteken.

Het verslag bevat de overtuigingsstukken die de privédetective in het kader van zijn opdracht heeft verzameld.

De opdrachtgever moet de bezoldiging van de privédetective of het saldo pas betalen wanneer hij zijn exemplaar van het deel- of eindverslag ontvangen heeft.

§ 2. Indien de opdrachtgever terzelfdertijd de werkgever van de privédetective is, is § 1, eerste lid, 2° en vierde lid niet van toepassing.) <W 1996-12-30/37, art. 9, 003; Inwerkingtreding : 14-02-1997>

Art. 10. Behoudens het bepaalde in artikel 16, § 2, mag de privédetective de inlichtingen die hij bij het vervullen van zijn opdracht ingewonnen heeft, niet bekendmaken aan andere personen dan zijn opdrachtgever of degene die door deze behoorlijk zijn gemachtigd

--

De regelgeving aangaande de verwerking van persoonsgegevens is opgenomen in de Wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens), gewijzigd op 11/12/1998.

Hierin wordt bepaald:

art. 9.

§ 1 Indien persoonsgegevens betreffende de betrokkene bij hemzelf worden verkregen, moet de verantwoordelijke voor de verwerking of diens vertegenwoordiger uiterlijk op het moment dat de gegevens worden verkregen aan de betrokkene ten minste de hierna volgende informatie verstrekken, behalve indien hij daarvan reeds op de hoogte is:

§ 2 Indien de persoonsgegevens niet bij de betrokkene zijn verkregen, moet de verantwoordelijke voor de verwerking of zijn vertegenwoordiger, op het moment van de registratie van de gegevens of wanneer mededeling van de gegevens aan een derde wordt overwogen, uiterlijk op het moment van de eerste mededeling van de gegevens, ten minste de volgende informatie verstrekken, tenzij de betrokkene daarvan reeds op de hoogte is

...

De verantwoordelijke voor de verwerking wordt van de in deze paragraaf bedoelde kennisgeving vrijgesteld:

b) wanneer de registratie of de verstrekking van de persoonsgegevens verricht wordt met het oog op de toepassing van een bepaling voorgeschreven door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

Indien de privé detective hij de persoonsgegevens bij betrokkene zelf bekomt, moet hij de betrokkene onmiddellijk inlichten, in het andere geval dient hij de betrokkene in te lichten op het ogenblik dat de persoonsgegevens worden 'geregistreerd'.

Anderzijds mag hij de bekomen inlichtingen **uitsluitend** bekend maken aan zijn opdrachtgever en, desgevallend, de Procureur des Konings.

Er is dus een tegenspraak tussen de beide wettelijke verplichtingen ...

De BVVIE meent te weten dat, mocht de wet worden aangepast, er zou kunnen bepaald worden dat de 'privédetective', en daarmee dus ook de verzekeringsinspecteur/expert, de verplichting zou kunnen opgelegd krijgen om alle gesprekken die hij heeft in het kader van zijn opdracht in een geschreven verklaring te vervatten, hiervan kopie te overhandigen aan de persoon waarmee hij het gesprek heeft gevoerd en bovendien iedere gesprekspartner voorafgaandelijk te informeren over het doel van het gesprek.

Het weze duidelijk dat een privédetective, nagenoeg per definitie, op een discrete manier inlichtingen verzamelt ...

Deze inlichtingen worden vervat in een eindrapport dat uitsluitend bestemd is voor de opdrachtgever. (in casu en verzekeringsmaatschappij)
De informatie wordt vervolgens de eigendom van de opdrachtgever welke deze op iedere wettelijk manier kan gebruiken (of niet gebruiken).

Indien de privédetective wordt verplicht de personen waarover hij inlichtingen heeft verzamelt in te lichten over het doel van zijn opdracht en aan wie hij deze informatie doorgeeft, weten deze personen ook onmiddellijk wie de opdrachtgever is geweest, ook al zou deze opdrachtgever besluiten de bekomen informatie NIET te gebruiken.

Een dergelijke verplichting zou ieder vertrouwelijk onderzoek totaal onmogelijk maken, en bovendien, ook al zou het onderzoek geen enkel relevant feit hebben opgeleverd, zou de persoon waarover het onderzoek ging toch worden ingelicht over het feit dat er een onderzoek is geweest, wat de relatie tussen de opdrachtgever en de persoon waarnaar het onderzoek liep zware en zelfs onherstelbare schade kan toebrengen.

De financiële impact hiervan kan ook uitermate zwaar doorwegen wanneer het gaat om commerciële relaties.

Het zou veel logischer zijn dat de uiteindelijke bestemming van de informatie, de opdrachtgever dus, wordt belast met de kennisgeving en dit voor zover dat hij de in het verslag van de privédetective vermelde persoonsgegevens ook daadwerkelijk wenst te gebruiken of te verwerken.

Op het archief van de privédetective bestaat immers een wettelijk bepaalde controlemogelijkheid door het Ministerie van Binnenlandse Zaken daar waar dit bij de opdrachtgever niet (altijd) bestaat.

Te noteren is ook dat de verplichte archiveringstermijnen kunnen verschillen (verzekeraars = 10 jaar)

Thema 4 : de meldingsplicht

De wettekst is als volgt gesteld

Onverminderd de toepassing van artikel 30 van het Wetboek van Strafvordering en van artikel 1, 3° van de wet van 20 juli 1990 betreffende de voorlopige hechtenis, moet de privédetective die door zijn opdrachtgever wordt belast met opsporingen en onderzoeken betreffende feiten die misdaden of wanbedrijven opleveren of die, bij het vervullen van zijn opdracht, kennis krijgt van feiten die misdaden of wanbedrijven opleveren, de procureur des Konings bij de rechtbank binnen het rechtsgebied waarvan die misdaad of dat wanbedrijf is gepleegd, hiervan dadelijk en schriftelijk op de hoogte stellen.) <W 1996-12-30/37, art. 11, 003; Inwerkingtreding : 14-02-1997>

In zijn huidige vorm houdt dit in dat een vergund privédetective, en dus ook een verzekeringsinspecteur/expert, gehouden is om de Procureurs des Konings in te lichten over elke opdracht waarbij mogelijk een wanbedrijf of misdaad werd begaan.

Dit omvat dus elk schadedossier waarbij een vermoeden kan bestaan dat een persoon werd gekwetst, elk schadedossier met een vluchtmisdrijf, elk schadedossier met een diefstal, elk schadedossier met een mogelijk brandstichting, ... en alle andere wanbedrijven of misdaden ...

De huidige wetgeving gaat er van uit dat iedere vergunde privédetective, en dus ook iedere verzekeringsinspecteur / expert alle wanbedrijven en misdaden kan benoemen en herkennen ...

Anderzijds is er het wettelijke vermoeden van onschuld ... van de klant van de opdrachtgever ...

Thema 5 : de toegang tot gegevensbestanden.

We kunnen niet anders dan vaststellen dat duizenden ambtenaren en tientallen beroepscategorieën een beperkte en gecontroleerde toegang hebben tot gegevensbestanden van de overheid.

Het rijksregister
De kruispuntbank voor voertuigen
Het kadaster
...

De privédetectives, en dus ook de verzekeringsinspecteurs/experten, wordt door de overheid systematisch en resoluut elke mogelijke toegang ontzegd.

Ondanks de opleidingen, bijscholingen, regelgeving en controles wordt aan onze beroepscategorie geen enkele mogelijkheid geboden om op een rechtmatige en gecontroleerde manier relevante informatie te bekomen welke overigens door tienduizenden personen wel kan bekomen worden in het kader van de uitoefening van hun beroep.

Tegenover de verplichtingen welke worden opgelegd aan het beroep, wordt geen enkel recht gesteld. Integendeel zelfs, de rechten worden beperkt tegenover ieder andere burger.

De BVVIE dringt er dan ook op aan dat, onder een strikte controle van de overheid en binnen wel bepaalde grenzen, de houders van een vergunning van privédetective, en dus ook de verzekeringsinspecteurs en experts, een toegang zouden krijgen tot een beperkt aantal gegevensbestanden.

Besluit

Tot slot wenst de BVVIE nogmaals de aandacht te vestigen op het feit dat de verzekeringsinspecteurs en experts, ook al worden zij aangesteld door commerciële bedrijven (de verzekeringsbedrijven), een actieve rol spelen in de verdediging van het collectieve belang van de samenleving.

De collectiviteit van verzekeringsnemers en van de samenleving in haar geheel (sommige verzekeringsproducten hebben een verplicht karakter of maken onrechtstreeks deel uit van de sociale zekerheid) hebben er een moreel en financieel voordeel bij dat misbruiken door malafide enkelingen worden opgespoord en ter kennis gebracht van het gerecht.

Het opsporen van strafbare feiten, en verzekeringsfraude is een strafbaar feit, is uiteindelijk een taak voor de politiediensten en het gerecht.

Dit is evenwel niet mogelijk zonder een voorafgaandelijke detectie en melding door de verzekeraars.

En voor de verzekeraars is het niet mogelijk misbruiken te detecteren zonder beroep te doen op verzekeringsinspecteurs en experts.